

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Lad os nu tage udgangspunkt i det konkrete eksempel, som også er nævnt i bemærkningerne fra SF's side, hvor Den Danske Bank har givet en ubegrænset garanti til A.P. Møller, og hvor vi jo ved, at Finanstilsynet har været bekendt med denne garanti. Det er måske i virkeligheden mere ministeren, der skal svare på det spørgsmål.

Vil det ikke være i en sådan situation, at et bestyrelsesmedlem, som er i tvivl om, hvorvidt lovgivningen er hensigtsmæssig på det her område, vil kunne gå til ministeren og stille det generelle spørgsmål eller det generelle forslag: Mon ikke man her burde ændre loven således, at man ikke kan give ubegrænsede garantier, medmindre det sker under nogle ganske bestemte forhold, eller hvad det nu kan være af forskellige dispensationsmuligheder, hvis der skulle kunne være sådan nogen?

Men om man under indtryk af den – hvad skal man sige – konkrete erfaring, man gør sig, kan gå til ministeren med generelle forslag til forbedringer af lovgivningen, det vil jeg gerne spørge ministeren om.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jo, såfremt henvendelsen sker i generelle vendinger, sådan som fru Sonja Mikkelsen beskriver det, så må jeg sige, at så er det min umiddelbare opfattelse, at sådan må det være. Det må man kunne.

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Jeg synes principielt ikke, det er særlig hensigtsmæssigt at diskutere konkrete sager, men når vi er begyndt, vil jeg alligevel sige i forbindelse med den omtalte garanti, Den Danske Bank/A.P. Møller, at jeg godt kunne tænke mig at spørge SF, om SF er i gang med at udvande Finanstilsynets rolle.

Det var jo sådan, at Finanstilsynet tilsyneladende syntes, at det var i orden med den garanti. Det kunne i hvert fald ikke gøre noget ved det.

Hvis man så forestillede sig, at jeg var offentlig repræsentant i Den Danske Bank og meldte tilbage til erhvervsministeren, at jeg brød mig ikke om det, der var sket, ville erhvervsministeren formentlig som noget af det første, hvis erhvervsministeren overhovedet ville gøre noget ved det, tage fat i Finanstilsynet. Så ville

det være en strid mellem Finanstilsynet og mig som offentlig repræsentant om, hvem der havde mest ret.

Jeg mener, at med disse holdninger er SF i gang med at udvande Finanstilsynets rolle i denne sektor, og det er vist ikke det, vi normalt går efter.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Hvis jeg husker rigtigt, så påtalte Finanstilsynet faktisk dispositionen. Det gjorde det ikke så kraftigt, at det pålagde Den Danske Bank at omgøre den, men sagde, at det ville ikke se det dér igen. Sådan er min erindring. Hvis fru Pia Larsen har en anden erindring, så vil jeg gerne høre om det.

Jeg mener, at Finanstilsynet er en del af Erhvervsministeriet; det har en vis suverænitet, men det er formelt underlagt ministeren. Og det er klart, at dispositioner, som i givet fald kan berøre så store samfundsinteresser, bør ministeren være orienteret om.

Jeg er ikke i tvivl om, at hvis det var mig, der var offentlig repræsentant dér, ville jeg spørge ministeren, om hun ikke kunne gå ind i den sag og selvfølgelig da tale med Finanstilsynet og bede dem om deres vurdering. Det er indlysende. Det ville da være ministerens første beslutningsgrundlag. Det er da oplagt.

Men altså som sagt, Finanstilsynet var foruroliget over dispositionen, men ikke så foruroliget, at det omstødte den. Det er rigtigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.